

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/7/2016
Identifikačné číslo spisu:	5114010503
Dátum vydania rozhodnutia:	17.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5114010503.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí 17. februára 2016 v Bratislave v trestnej veci obvineného L. L. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 139 písm. c/ Trestného zákona a iné vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 35Tk 1/2014, o dovolaní, ktoré podal obvinený L. L. prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Olosa, advokáta v Rajeckých Tepliciach, proti uzneseniu Okresného súdu v Žiline z 9. júna 2014, sp. zn. 35Tk 1/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného L. L. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 9. júna 2014, sp. zn. 35Tk 1/2014, bol obvinený L. L., v bode 1/ rozsudku uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona, v bode 2/ rozsudku z obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, v spojení s § 139 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1/ od presne neurčeného obdobia roku 2006 do 11. novembra 2013 v mieste trvalého bydliska, v rodinnom dome v obci X., opakovane pod vplyvom alkoholu svoju manželku L. L. ťahal za vlasy, kopal do nôh, udieral päťami do oblasti hrudníka a fackal ju, zo začiatku, prvé štyri roky tak raz za pol roka, neskôr intenzita jeho útokov bola každé dva až tri mesiace, čím jej spôsoboval rôzne podliatiny na rukách, nohách a hrudníku, zároveň jej pri útokoch vulgárne nadával, že je kurva, prostitútka a bachraňa, žiarlil na ňu a vyčítal jej, že chodí za inými chlapmi, čím je spôsoboval psychické utrpenie,

2/ dňa 11. novembra 2013 asi o 06.50 hod., v obývačke rodinného domu č. XXXX v obci X., po predchádzajúcej hádke, v úmysle usmrtiť pristúpil k svojej manželke L. L. a mačetaou o celkovej dĺžke 62 cm a dĺžke čepele 47,5 cm ju odzadu sekol minimálne 5-krát do oblasti hlavy, zároveň ju sekol po oboch rukách, keď si kryla hlavu rukami, čím jej spôsobil sečnú ranu v čelovo-temennej oblasti vľavo 5 cm dlhú idúcu na kosť, dve sečné rany v temenno-záhlavovej oblasti vľavo s dĺžkou 7cm a 9 cm, sečnú

ranu na záhlaví vpravo prenikajúcu do podkožia, otvorenú zlomeninu horného článku 4. prsta na pravej ruke, sečnú ranu na chrbte pravej ruky, sečnú ranu na chrbte 4. a 5. prsta pravej ruky, sečnú ranu v oblasti pravého predlaktia dlhú 1,5 cm, sečnú ranu v oblasti dolného článku palca na ľavej ruke, otvorenú zlomeninu dolného článku palca ľavej ruky, amputáciu dolného článku ukazováka na ľavej ruke, sečnú ranu na chrbtovej strane dolného článku 3. prsta ľavej ruky, ktoré zranenia si vyžiadali chirurgický zákrok s hospitalizáciou 8 dní v nemocnici a obmedzenia v obvyklom spôsobe života po dobu 12 týždňov, pričom ak by si L. L. nechránila pred útokom hlavu predostretými rukami došlo by k jej usmrteniu,

Okresný súd uložil obvinenému L. L. podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, § 39 ods. 2 písm. d/, § 38 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému uložil ochranný dohľad na dobu 3 (troch) rokov.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona vyslovil povinnosť, aby sa obvinený 1-krát mesačne hlásil u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho pobytu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia vecí, a to mačety o celkovej dĺžke 62 cm a dĺžke čepele 47,5 cm.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát, ak súd nerozhodne inak na základe vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej L. L. nar. X. U. XXXX, trvalé bytom X. škodu vo výške 8 211 € (osemtisícdivestojedenásť eur).

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený najskôr sám, písomným podaním z 20. júla 2015 a následne prostredníctvom obhajcu, dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, teda že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu.

V písomných dôvodoch dovolania sa obvinený domáhal, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach a rozsudok okresného súdu v jeho výrokoch v plnom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na nové pojednanie a rozhodnutie.

Dovolateľ v dovolaní namietal, že hoci jediným relevantným dôkazom pre kvalifikáciu skutku ako pokusu zločinu vraždy bol znalecký posudok, znalecké dokazovanie bolo vykonané v prípravnom konaní nezákonne a v rozpore so základnými právami obvineného. Znalcovi dal vyšetrovateľ pokyn na doplnenie znaleckého posudku, znalec ho v zmysle tohto pokynu doplnil, no znalec k doplnenému znaleckému posudku už vypočutý nebol, resp. mal byť vypracovaný kontrolný znalecký posudok.

Na hlavnom pojednávaní, keď sa ku skutku priznal, bol zmätený, lebo sa priznal len ku skutku a nie aj k jeho právnej kvalifikácii ako pokusu vraždy. Myslel si, že sa priznáva len k ublíženiu na zdraví.

Pri preštudovaní spisu mu vyšetrovateľ zamietol návrh na doplnenie dokazovania výsluchom dvoch svedkov, ktorí mali vedomosti o jeho spolužití s poškodenou

V závere dovolania dovolateľ zdôraznil niektoré základné zásady trestného konania.

K podanému dovolaniu sa vyjadril prokurátor, ktorý navrhol dovolanie postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietnuť, pretože je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371

Trestného poriadku.

Poškodená L. L. vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedla, že rozhodnutie súdu považuje za správne a spravodlivé.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na súde ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).

V súvislosti s dovolaním podaným proti rozsudku Okresného súdu Žilina, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že dohoda o vine a treste je osobitným druhom konania, ktorý je upravený v siedmej hlave Trestného poriadku. Význam konania o dohode o vine a treste spočíva najmä v tom, že správne vedené a štruktúrované dohody sú prospešné tak pre obvineného ako aj pre spoločnosť. Podstata tohto inštitútu spočíva v tom, že dochádza k uzavretiu obojstranne výhodnej dohody medzi prokurátorom a obvineným o spôsobe ukončenia trestnej veci, pričom táto dohoda následne podlieha schváleniu súdu. Týmto konaním sa obvinený vzdáva práva na prerokovanie veci pred nezávislým a nestranným súdom na hlavnom pojednávaní a trest mu súd ukladá bez dokazovania viny po tom, ako kladne odpovie na verejnom zasadnutí pred súdom na zákonom taxatívne stanovené otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 Trestného poriadku pod písmenami a/ až j/.

Kladnou odpoveďou na otázku uvedenú v ustanovení § 333 ods. 3 písm. j/ Trestného poriadku sa obvinený okrem iného vzdáva aj práva podať proti rozsudku o schválení dohody o vine a treste riadny opravný prostriedok (odvolanie).

Z dikcie ustanovenia § 334 ods. 4 Trestného poriadku však vyplýva možnosť podať dovolanie proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste, a to z dôvodu uvedenom v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku (porušenie práva na obhajobu), ktorý uplatnil aj obvinený L. L..

Právo na obhajobu každého, proti komu sa vedie trestné stíhanie, je v Trestnom poriadku upravené v ustanovení § 2 ods. 9 Trestného poriadku. Vyjadruje jeden z právnych princípov, na ktorých je vybudované trestné konanie a jeho zmyslom je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ako aj prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a správneho rozhodnutiu.

Právo na obhajobu primárne zahŕňa právo na osobnú obhajobu (§ 34 ods. 1 Trestného poriadku), právo nechať sa obhajovať obhajcom (§ 34 ods. 1, § 36 Trestného poriadku) ako aj právo na povinnú obhajobu (§ 37, § 38 Trestného poriadku). Jednotlivé zložky práva obhajoby v širšom zmysle sú upravené v ďalších ustanoveniach Trestného poriadku.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je zásadné porušenie práva na obhajobu. Takýmto zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Trestného poriadku, ktoré by mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania smerujúcich k vydaniu rozhodnutí procesnej povahy (napr. rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody) alebo meritorneho rozhodnutia. Dôležité sú teda aj konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach.

V posudzovanom prípade obvinený v dovolaní neuviedol, žiadne konkrétne ustanovenia, ktorými mali byť porušené jeho práva na obhajobu tak, ako to má na mysli tento dovolací dôvod.

Ďalej najvyšší súd poznamenáva, že v zmysle § 385 Tr. por. je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb

napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012 - I).

S ohľadom na uvedené nebol najvyšší súd oprávnený preskúmať iné v dovolaní označené porušenia zákona, ktoré nezodpovedajú vymedzeným dovolacím dôvodom, pretože by si tak atrahoval prieskum právoplatného rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania nad rámec návrhu - dovolania, čo by znamenalo prekročenie právomoci vyplývajúcej zo zákona (§ 385 Tr. por.) a Ústavy Slovenskej republiky (čl. 2 ods. 2).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodit', a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je, ako návrhové konanie, vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca, že najvyšší súd je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Tr. por.). Preto najvyšší súd podrobil prieskumu vecné argumenty dovolateľa zodpovedajúce dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. bez hlbšieho prieskumu tých argumentov, ktoré im nezodpovedajú.

Zásadná dovolacia námietka dovolateľa o nezákonnom vykonaní znaleckého dokazovania by mohla za zákonom stanovených podmienok naplňať dovolací dôvod podľa písm. g/ § 371 ods. 1 Trestného poriadku, avšak pre tento, ani žiadny iný dovolací dôvod (okrem § 371 ods. 1 písm. c/) dovolanie v posudzovanom prípade nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodu dovolania uplatneného obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.